

A Szenlélek tüze bennünk

„Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre.” Ap Csel 2,3

„Csigabiga gyere ki, ég a házad ideki!” – tudtuk, eddig talán rosszul az ismert mondókát. Pedig tüzről itt szó sincs. A helyes változat ez: „Csigabiga gyere ki, az ég a házad ideki.” Tehát tüzről szó sincs ebben a mondatban... és sokszor az életünkben sem. Pedig ha az éggel, pontosabban Istennel kerülünk kapcsolatba, akkor jön a tűz. Ez tesz bennünket határozott keresztyénné.

Presser Gáborral együtt gyakran tudnánk szívből együtt énekelni: „*Fáradtnak tűnsz, mintha nem a régi volnál, Hol van a tűz?*” Ilyenkor nyáron nem mindig a tüzet keressük, de a lelki tüzet annál inkább. Ezt onnan tudjuk, hogy fáradtak, enerváltak, üresek vagyunk, sőt kedvetlenek, bánatosak, aggódók, haragosak, kiégettek, kritikusak, ítélezők. Még nyaralás után is. Isten Szentlelkének a tüze örömtelivé, bátorrá, céltudatosá, szolgálatkészsé tesz minket. Kell-e ez nekünk? Ha igen, nézzük meg melyek az akadályai és melyek a táplálói ennek a tűznek, amire szükségünk van. Előbb öt olyan dolgot nézzünk meg, amely lohasztja a tüzet, majd öt olyat, amelytől lángra kap életünk.

1. Gondok

Az élet gondjai mindenképpen lefárasztanak bennünket. Kitöltik gondolatainkat, leterhelnek. Ilyenek az anyagi gondok is, vagy éppen a konfliktusaink, melyek megterhelik a lelkünket. Korunknak is megvannak a terhei, melyek megfojtják bennünk a növekedést. Gondolom eddig ez nem meglepő.

2. Bőség

Első látszatra ez jobban meglep bennünket, mert az anyagi biztonságtól fejlődést, és nem leépülést várunk. Egyszer valaki azt mondta: miért imádkozzak, hisz megvan mindenem? Ebben az esetben az a kegyelem, ha minél hamarabb rájönnek arra, hogy az istenalakú úrt a szívükben is csak Isten töltheti be. Sok mindennel meg lehet tölteni a lelkünket, de úgy járunk, mint a tengerész a tengervízzel, akármennyit iszunk, nem oltja a szomjunkat: azaz lankad a tűz.

3. Bűn

A bűn céltévesztést, eltévelygést jelent. Naponta szükségünk van korrigálásra, azonban ha ezt huzamosabb ideig tesszük, úgy járunk, ahogy Pál apostol mondja: „*Az ő elméjükre sötétség borult, és elidegenedtek az Istennek tetsző élettől, mert megmaradtak tudatlanságukban, és megkeményedett a szívük.*” (Ef 4,18) Illés Kármel-hegyi tüze égesse ki belőlünk a bűnt, hogy meg nem keményedjen a szívünk!

4. Csalódások

Sokszor csalódunk, nemcsak másokban, hanem Istenről kialakított képünkben, sőt saját magunkban is. Akárcsak Péter a húsvéti történetben, amikor azt mondja: Menjünk halászni! – voltaképpen azt mondja, hagyjuk ezt az egészet, csalódtam Jézusban, a „feszítsd meg”-et kiáltó

népemben, de leginkább istentagadó magamban. De a csalódás soha nem lehet a történet vége, ez biztasson minket!

5. Eredménytelenség

Gyakran úgy járunk, mint az az ismerősöm, aki elmondása szerint, gyermekkorában segített zöldséget ültetni az édesanyjának. Aztán csodálkozott, hogy hetek múlva sem nőtt a sora, pedig minden nap kihúzta és visszadugta egyenként, hogy megnézze, minden rendben van-e. *“A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk”* Gal 6,9. Nem mindig koronázza azonnal siker a munkánkat, de Isten ad türelmet.

Most pedig nézzük meg, hogy mi az, ami táplálja a tüzet bennünk.

1. Kapcsolat

Kapcsolat Istennel és kapcsolat egymással. A sorrend ez. Szánjunk arra időt, hogy megszólítsuk Istent imáinkban, ne spóroljuk meg ezt a mozzanatot életünkéből, s akkor lesz erő, lesz tűz.

2. Kegyelem

Kegyelemre szorult, de kegyelmet kapott ember vagyok. És ez így jó, mert nem a saját erőlködésem izzadságszagában élem életem, hanem a kegyelem alatt, azaz tudhatom: Isten minden bűnömet elengedte. Mindent azért kapunk, mert Isten jó, és nem azért, mert mi vagyunk jók. Ez pedig felszabadít. Tüzet, felszabadult, fellobbanó lángot ad.

3. Igazság

Az Isten Igéje igazság. Azt nem mi birtokoljuk, Ő birtokol minket. Amikor átadjuk magunkat ennek, akkor a zsoltárossal együtt láthatjuk, hogy milyen tágas is az a tér, melyre állít bennünket Isten. Döbbenjünk rá naponként erre az igazságra!

4. Úticél

Mi nem csavargók vagyunk ezen a világon, hanem vándorok. Azaz tudjuk, hogy megyünk, merre tart életünk. Ez olyan erőt ad, mely a legnagyobb mélységből is ki húz. Megvan a helyem a mennyben, azt Jézus készítette nékem, ezért neki élek, céltudatosan, soha el nem lankadva.

5. Küldetés

Addig is, míg ezt biztos célt elérem, tudom, kit képviselek ebben a világban. Isten feladatot bízott ránk, hogy világítsunk, azaz az ő fényét adjuk tovább. A gyertyának nem az ágy alatt van a helye, mert akkor felgyullad az ágy. A gyertyának nem a polcon a helye, hogy fészítsen láng nélkül. A gyertyánk csonkig égnek, és akkor kerülnek át Isten egyik kezéből a másikban.

Ámen!

Rác Ervin, szigetlankai ref. lelkip.